

Heksje Lilly

en de boze farao

KNISTER

tekeningen: Birgit Rieger

kluitman

Nur 282/IPP032201

© MMXXII Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXI Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany, arena-verlag.de

Oorspronkelijke titel: *Hexe Lilli in Aegypten*

Nederlandse vertaling en bewerking: Merel Leene

Tekst: KNISTER

Illustraties: Birgit Rieger

Omslagontwerp: Bureau NU, Alkmaar

Opmaak binnenwerk: Bureau NU, Alkmaar

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
heksjelilly.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

In dit boek staat een
gouden tovertruc uit het land
van de farao's

Wacht maar tot je bij
bladzijde 90 bent...

Dit is Lilly, de hoofdpersoon van dit boek. Ze is ongeveer net zo oud als jij en lijkt een heel gewoon kind. En dat is ze eigenlijk ook... maar toch niet helemaal. Lilly heeft namelijk iets óngewoons: een toverboek!

Op een morgen vond Lilly het naast haar bed. Het was eigenlijk van de verstrooide heks Surulunda Knorx, maar die wilde het (eerst maar eens op proef) aan een jongere heks doorgeven. Lilly had direct in de gaten dat er échte spreuken en geweldige tovertrucs in het boek staan. Een paar ervan heeft ze al uitgetoet. Maar pas op: probeer Lilly's trucs liever niet na te doen.

Want als je één woord fout leest, verandert je haarborstel misschien wel in een heksenbezem.

Je meester wordt een boze schurk, en ijs op een stokje een zure augurk.

Lilly is supervoorzichtig met haar toverboek. Niemand heeft ze erover verteld. Ze is een echte geheime heks. Ook voor haar kleine broertje Leon houdt ze haar toverboek geheim. Dat is niet zo makkelijk, want Leon is verschrikkelijk nieuwsgierig en af en toe kan hij tamelijk vervelend zijn. Maar ach, Lilly vindt hem toch ook wel lief.

Mooi... Dan kan het verhaal nu echt beginnen!

Eerste hoofdstuk

waarin Leon alleen op reis gaat

Eindelijk komt Lilly thuis van school. Leon en haar moeder zitten al met het eten te wachten.

Lilly laat haar schooltas onder de kapstok vallen en ploft op een stoel. ‘Sorry dat ik zo laat ben,’ zegt ze. ‘Ik heb nog een tijd op het schoolplein met Mona staan kletsen. We hadden elkaar al zóóó lang niet gezien.’

‘Geeft niet,’ zegt Lilly’s moeder. ‘Hoe was het op school?’

‘Super,’ zegt Lilly enthousiast. ‘We mochten over onze vakantie vertellen. Mona is met haar ouders naar Egypte geweest.’

‘Wauw!’ roept Leon. ‘Heeft ze ook op een kameel gereden?’

‘Jazeker,’ zegt Lilly. ‘En ze is bij de piramiden geweest, en op een echte bazaar.’

‘Wat is een bazaar?’ wil haar broertje weten.

‘Dat is een grote markt, waar je bijna alles kunt

kopen,' antwoordt hun moeder.

'Kijk, deze heb ik van Mona gekregen,' vertelt Lilly. Ze legt een

prachtige ketting met muntjes eraan op tafel.

'Zulke sieraden droegen de mensen vroeger in het oude Egypte. Ze zeggen dat de hangertjes geluk brengen.'

Leon bekijkt een van de muntjes met zijn loep. Hij draagt het vergrootglas al dagenlang aan een touwtje om zijn hals. Verbaasd vraagt hij: 'Zijn ze echt? En brengen ze ook echt geluk?'

Lilly lacht. 'Geen idee of ze echt zijn. Maar als je erin gelooft, brengen ze vast geluk.' Ze schuift een van de muntjes over tafel naar Leon. 'Hier, deze mag jij hebben. Dan kan hij jou geluk brengen.'

Haar broertje is dolblij. Hij haalt meteen zijn plaatjesboek over het oude Egypte erbij. Terwijl hij bladert, draait hij met zijn wijsvinger in zijn linker oor. Dat doet hij altijd.

Hun moeder kijkt op de klok.

‘Ruimen jullie even de tafel af? Ik heb de buurvrouw beloofd te helpen met ramen lappen. Ze wacht vast al op me.’

‘Tuurlijk, doen we,’ belooft Lilly.

Maar als haar moeder vertrokken is, is Lilly eerst iets heel anders van plan.

‘Begin jij maar vast,’ zegt ze tegen Leon. ‘Ik kom zo!’

Ze rent naar haar kamer.

De ketting heeft Lilly op een idee gebracht. Misschien zijn de muntjes toch echt oud. Als dat zo is, kan ze met de heksensprong naar de tijd van de farao's reizen.

Lilly duikt onder haar bed. Daar ligt haar geheime toverboek.

Ze wil een paar spreuken opzoeken om in Egypte te gebruiken. Want als het met de heksensprong lukt, kan ze maar beter voorbereid zijn. Wie weet wat haar daar te wachten staat.

Lilly slaat het dikke boek open en...

Ja hoor!

Bij het trefwoord 'farao' vindt ze een rij vreemde tekens. Lilly weet dat ze hiërogliefen heten. Zo schreven de oude Egyptenaren.

Eronder staat hoe de tovertruc in zijn werk gaat:

*Lees zo zacht dat alleen jij het hoort
de spreuk voor, woord voor woord.*

*Houd daarbij in je rechterhand
een voorwerp uit het verre land.*

*En draai met de wijsvinger van links
tegelijk in je linker oor, heel slinks...*

Verder komt Lilly niet. Uit de keuken klinkt een enorm kabaal. Ze laat het boek vallen, springt op en rent naar de keuken. O jee, wat is hier gebeurd? Overal zitten dikke, rode klodders.

‘De pan met saus gleed uit mijn hand,’ jammert Leon.

Lilly zucht. Dan stelt ze voor: ‘Kom eerst maar mee naar de badkamer. Ik zet je onder de douche en daarna kun je iets schoons aantrekken. In de

tussentijd ruim ik de keuken op.'

De tomatensaus zit echt overal. Daar ben ik nog wel even mee bezig, denkt Lilly. Ze baalt ervan. Had ze nou maar eerst de tafel afgeruimd!

Na het douchen trekt Leon schone kleren aan. Terwijl Lilly de keuken schoonmaakt, loopt hij stiekem naar haar kamer. Eigenlijk mag hij daar niet komen. Vorige week heeft hij dino's in Lilly's schoolschrift getekend. Sindsdien is haar kamer voor hem verboden terrein.

Naast Lilly's bed ligt het opengeslagen toverboek. Leon gaat op zijn knieën bij het boek zitten. Nieuwsgierig kijkt hij naar de woorden en de plaatjes. Alles ziet er gek uit. Alleen de afgebeelde amulet komt hem bekend voor. Met zijn

rechterhand haalt hij het muntje uit zijn broekzak.

Ja hoor! Het muntje ziet er precies zo uit als in het boek. Maar wat betekenen die andere kleine plaatjes? Leon denkt na. Daarbij draait hij met zijn wijsvinger in zijn linkeroor.

Zachtjes fluistert hij wat er op de plaatjes staat: 'Vogel, oog, kever.' Ook het laatste plaatje stelt een dier voor.

'Zou het een wurm zijn?' mompelt Leon. 'Of is het een slang?'

De wind fluit om Leons oren. Hij wordt opeens duizelig. Een tel later landt hij met een harde klap in een smalle, donkere mand. Een beetje beteuterd gaat Leon rechtop zitten. Zijn hoofd stoot tegen het deksel van de mand.

Waar is hij nou opeens beland? Door het kiertje ziet hij een kleine man. De man draagt witte kleren, en om zijn hoofd zit een doek gewikkeld. Met een enorme veer veegt hij wat stof van Leons mand. Hij is mandenvlechter. Tevreden kijkt hij naar zijn werk.

‘Deze mand is echt goed gelukt,’ zegt

hij. 'Die gaat veel geld opleveren.'

Opeens zwaait de deur open. Een man in mooie kleren komt de werkplaats binnen. Uit eerbied laat de mandenvlechter zich op zijn knieën zakken.

'O, grote priester, edele heer,' mompelt hij. 'Wat een eer voor mijn bescheiden huis! Waarmee kan ik u van dienst zijn?'

De priester kijkt om zich heen. 'Onze heer, de farao, viert vandaag zijn verjaardag,' zegt hij streng. 'Als cadeau wil hij graag een mand voor zijn lievelingsslang. Laat me de mooiste mand zien die u hebt.'

De mandenvlechter doet zijn mond open om antwoord te geven. Maar de priester wijst al naar de mand waarin Leon zit.

‘Die daar!’ zegt hij vastbesloten. ‘Die zal de farao vast mooi vinden. Dienaar! Breng deze mand naar het paleis.’

Hij gooit een zakje met munten op de toonbank. Daarna loopt hij zonder te groeten de werkplaats uit.

‘Dank u, edele heer. Vereer me gauw nog eens met een bezoek,’ roept de mandenvlechter hem na. Gretig telt hij de munten.

De priester loopt terug naar het paleis. Zijn dienaren trekken een

gouden wagen. Daarop staat de prachtige, grote,
van riet gevlochten mand. En in de mand zit Leon.
Maar dat weet niemand.

